

İSTASYONDAYIZ BİLETLİYİZ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 27.05.2007 tarihli (10.) Hayat Rehberi dersidir.

Kardeşler,

Biz Allah'ın bir sözünü duyduğumuzda onu hiçbir tereddüt, hiçbir tartışmaya açmadan olduğu gibi dinler, itaat eder, uygularız. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bir sözünü duyduğumuzda da hiç tereddüt etmez, tartışmaz, olduğu gibi iman eder ve uygularız. Bu ikisinin dışında bir söz duyduğumuzda, bir olay bize intikal ettiğinde güzelliğini alır, çirkinliğini bırakırız. Tereddüdünü tereddütle karşılarız. Velev ki İmamı Azam olsun, velev ki Ömer olsun, velev ki Ebubekir olsun. Güzel söylediğini, Kur'an'a ve Sünnet'e uygun söylediğini alırız. O ölçülere uymayan Kur'an ölçüsüne, Sünnet ölçüsüne uymayan eğer bir yanlışlığı varsa da onu yok sayarız. Ama Kur'an'ı ve Peygamber aleyhisselam efendimizin Sünnet'ini, hadisi şeriflerini akıl süzgecinden hiçbir zaman geçirmeyiz.

Bir menkıbe anlatacağım, bu menkıbe ayet gibi anlaşılmasın, böyle bir şeye pirim vermiş olmamak için bu girişi yaptım. İbrahim Edhem isimli birisi var, Abbasiler döneminde yaşamış. Ona ait bilhassa tasavvuf âlemiyle meşgul olanlar çok fazla menkıbeler duyarlar. Menkıbe demek; ayet, hadis dışındaki büyük insanlara ait olayların nakledilmesi, hikâyeler demek. Bu çok müreffeh, zengin, lüks bir hayat yaşıyormuş. Abbasi sarayıyla da bağlantısı olduğu söyleniyor. Bir gün yatağında -kuş tüyü gibi güzel bir yatak var- yatağında Allahu Teâlâ'ya yakın olmanın nasıl olacağını merak ediyormuş. Hem işte uyumaya çalışıyor hem de iyi Müslüman, takva hayatı nasıl yaşarım diye düşünürken yattığı odanın çatısında gürültüler duymuş. "Gece yarısı kim orada dolaşiyor?" demiş. Yukarıdaki adam da demiş ki: "devemi kaybettim, devemi arıyorum" demiş. O da bağırarak: "Be adam" demiş "gece yarısı evin damında deve olur mu?" demiş. "Çatıda deve olursa, yanlış yerde arıyorsun" demiş. "Ne kızılıyorsun?" demiş. "Sen o yatakta Allah'ı arıyorsun da ben burada deve arasam ne olur?" demiş.

Bu menkıbe. Baştaki uyarıyı yaptım, ayet değil, hadis değil arkadaşlar. Ama bugünkü dersimiz için çok lazım arkadaşlar. Şimdi Allah'ı ve cenneti aradığımız cennete gireceğimizi umut ettiğimiz yerler hakkında ufkumuzu açsın diye bu örneği anlattım.

Arkadaşlar,

Müslümanlığı kimseye bırakmıyoruz. Ölür ölmez herkes rahmetli oluyor zaten. Ölene öldü denmiyor, rahmetli deniyor. Şarapçı birisi bile "rahmetli çok içerdi ama iyi adamdı" oluyor. Rahmetli herkes rahmetli. Neden? O kadar kendimizi Allah'ın rahmetine ve cennetine yakın hissediyoruz ki aslında aldaniyoruz. Evet, bir mü'min kendisini Allah'ın rahmetine layık ve yakın hissetmelidir. Hazreti Ömer radiyallahu anh ne diyor: "dese ki Allah cennete tek kişi alacağım, başka kimseyi almayacağım, o benim diye umut ederim" diyor. "Ama bir kişi cehenneme girecek, gerisi girmeyecek dese ödüm patlar benimdir o diye" diyor. İmanımız böyledir. Ancak arkadaşlar bir de vakıya bakmak lazım.

Evlerimiz, iş yerlerimiz hatta ve hatta namaz kıldığımız camilerimiz cennete girmeye müsait, cennetlik alameti olan insanların evleri, o insanların iş yerleri, o insanların camileri mi acaba? Ashabı kirama kendimizi kıyas edelim. Allah'ın diğer bilinmiş samimi dostlarına kıyas edelim, eski ümmetlere kıyas edelim. Kime kıyas etsek kime benzetsek hah işte cennetlik Müslüman böyle olur denebilir. Ciddi bir şekilde dünyevileşme dünyaya göre yaşama hastalığına yakalandık arkadaşlar. Emin olun kapitalizmin mucidi olan kapitalist diye bilinen Avrupalılarla boy ölçüşecek hale gelmiş bulunuyor kapitalist anlayışımız. Eşya ambargosu altındayız. Arabaya bile binmiyoruz, arabalar bizi biner hale geldi. Koltuğa oturmuyoruz, koltuklar bize oturuyor. Evlerimizi mobilya dükkânına çevirdik.

Mutfaklarımız züccaciye mağazasına döndü. Kafalarımızda varsa yoksa taksit, alışveriş, daire, tarla, arsa, tatil. Allah'ın dostlarının kafalarını dolduran şeyler bizde yedek parça gibi. İkinci konu hep.

Cennete gireceğine Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in şahit olduğu Ebubekir radiyallahu anh ölürken ne demişti? "Baş başa kalayım, razıyım" demişti. Yani ne günahım olsun, ne sevabım olsun razıyım. Yeter ki Allah beni cehennemine koymasın cennet filan da yani kesin görmüyor. Hâlbuki Efendimiz aleyhisselam onun cennete gireceğini söyleyerek ölmüştü. Şimdi arkadaşlar neyimize güvenip Allah'ın cennetine ait garantiyi kendimizde yüzde yüz görüyoruz? Ama bizi işgal eden, beyinlerimizi işgal eden şeyler cennete ait düşünceler değil.

Mesela merdivenlerden inerken, evin merdivenlerinden inerken bir gün "dört kişi buradan indirecek, nereye gideceğim" diye ağlayanımız var mı arkadaşlar? Bir gün en yakınımız babamız, dedemiz, nenemizin cenazesini gömdükten sonra üzüntüsünden ölümün acısından üç gün dört gün yemek yiyemeyenimiz var mı? Ramazan'dan çıkarken zayıflayanımız var mı? Herhangi bir tanemizi gece sabaha kadar seccadede gözyaşı akıttığı için sabahleyin zoraki yatağa kaldırıldığımız oldu mu? Herhangi bir tanemiz televizyonda haber izlerken veya haberden başka bir şey izlemeyiz ya hani haber izlerken "yahu Allah'ın haramlarından birisi, lanet olsun, estağfurullah" deyip abdest almaya gittiğimiz oldu mu? Gıybet ettiğimiz için bir Müslüman'ı helallik istemeye gittiğimiz oldu mu? Yani bir mü'mini cennet konusunda endişeye düşürecek şeylerden endişe ediyor muyuz? Ama öbür taraftan işe gireli altı ay olmuş, emeklilik hesabı yapıyor adam. Otuz dört sene var emekliliğine. Emeklilikteki parayla ne yapacağını düşünüyor. Evlenmemiş oğlunun düğününü düşünüyor. Daha evlilik yok, çocuk yok; daireler, iş yerleri, taksitler, alışverişler, kredi kartları cebimiz dünyalıklarla dolu.

Evlerimiz dünyalıklarla dolu. Kafalarımız dünyalıklarla dolu. Kartla, eşyayla dolu. Ama kazara öldü rahmetli hemen, hemen rahmetli. Yeter ki öl sen. Cennetle aramızda tek engel ölüm. Ölür ölmez cennete giriyorsun. Kerim olan Rabb'imize karşı aldaniyoruz arkadaşlar. Evet, Allah rahimdir, gafurdur latiftir, kerimdir tamam amenna ve soddakna. Ama kime? Kime böyledir Allah? Karakaşımıza mı hayran, adımıza mı hayran? Şu dünyevileşme arkadaşlar ahiretimizi sildi süpürdü. Emin olunuz ashabı kirama ait şeyler duygulandırmıyor bile bizi. Hepimizi. Bu hocamız içinde geçerli, hacımız içinde geçerli, birey cemaat içinde geçerli . Hepimiz için çok büyük bir abluka altındayız yani filan toprak parçasında Kudüs' deki Irak'taki kardeşlerimiz tanklarla kuşatıldı. Biz o tankları üretenlerin kapitalizmi ile kuşatıldık. Onları mermiyle susturdular, bizi parayla susturdular. Biz sabah namazına gitmediğimiz için, camide kılmadığımız için eriyip gidiyoruz. Onlar akşam evleri bombalandıkları için, sabahleyin kapısında bomba patladığı için eriyip gidiyorlar. Ama onlar belki de şahadet mertebesini yakalayıp gidiyorlar, biz berbat olup gidiyoruz. Dünyevileşme Arkadaşlar! Evet kâfir olma dinden çıkma anlamına gelmiyor kesinlikle yani dünyevileştin evine mobilya aldın dinden çıktın demek değil bu! Ama Allah'tan soğuma böyle başlıyor. Bir kalbe Allah'ın girmesi için oradan şeytanın çıkması lazım bir kalpte cennetlik duyguların takva duygularının kaliteli mümine ait duyguların girmesi için kapitalizmin çıkması lazım. Paranın put olduğu bir yerde hacerü'l esved sevgisi az olur. Ciddi bir erişiş içerisindeyiz arkadaşlar eriyoruz imanımız eriyor. Düşünebiliyor musunuz Abdullah İbni Ömer'e birisi bir ot tavsiye etmiş "ben bunu aldım bu ottan sana getireyim" demiş o da demiş ki "bu nedir" demiş "yiyecek çeşidi midir?" "yok midenin hazmetmesine yarıyor" demiş. "Yedin mi iyi hazmetmiyor miden" demiş. Abdullah İbni Ömer kim arkadaşlar Hazreti Ömer' in oğlu ölçüm yapacağız kendimize Allah razı olsun bu otu getirdiğin iyi oldu dememiş. Adama dönmüş demiş ki "biz yemek üzerine iman etmiş müminleriz" demiş. "Bu hazmedici yemeği gerektirecek kadar yedikten sonra ben rabbimin önüne nasıl giderim" demiş. "İki aydır sulu yemek yediğimi hatırlamıyorum ben" demiş. İki aydır yemek

yememiş. Arkadaşlar İbni Ömer dediğimiz insanın babası dünyanın en büyük ikinci devleti olan İran İmparatorluğunu yıkmış bir adamdı! Ömer radiyallahu anh

Devletin hazinesini koyacak yer bulamıyorlardı. Oğlu iki aydır sıcak yemek yememiş. Hangimizin evinde rejim sorunu yok arkadaşlar! “Amerikan rejimi” kast etmiyoruz dimi? En büyük derdimiz ne ? Fazla yemekten ne yapacağız? Patlayacak hale geldik arkadaşlar! Patlayacak hale geldik. Ashabı kiram iki ay sıcak yemek yemediğinden söz ediyor babası İran’ı fethettikten sonra ama! devletin malını koyacak yer yok altın develerle taşınmış Medine’ye mücevherler taşınmış oğlu sıcak yemek tanımıyor. Ölürken de rahmetli olmadılar hiç, umutla Allaha gittiler sadece. Şimdi bizim sorunumuz bundan yersen yüz gram fazlalaştırır herhalde, bunu yersen uyuyamam, bunu yersen hazmedemem patladık arkadaşlar patladık doktora gidiyorsun ya bir koli ilaç veriyor sana ya da bir liste veriyor bunları yemeyeceksin diyor. Elli sene önce insanların adını bile duymadığı yiyecekleri yemek yasak oldu şimdi. Daha önce tek parti döneminde slolarda çürütüldüğü için buğday insanlar yiyemiyorlardı şimdi yemek yasak ekmek kavgası yapıyoruz, doktor ekmek yemeyeceksin diyor. En büyük düşmanımız ekmek oldu. Hâlbuki ekmek için yaşıyoruz güya! Bu çelişkinin kaynağı ne arkadaşlar bizi tank değil kapitalizm kuşattı, dünya kuşattı sadece dekoru değiştiği için evimizdeki mobilyayı değiştirir olduk. Filan malzeme evimizde filan ihtiyacı göreceği için değil filancaların evinde de olduğu için alınıyor. Bu niye duruyor bu evde? hiç kullandınız mı bunu son üç senedir? Yok, e niye bunu bu eve getirdiniz. E takım satıyorlar onu. E bana lazım değil, ihtiyacım olmayan bir şeyi niye alıyorum ben? Bu vatandaşlık hakkımı yani vatandaşın vergi ödüyorsun mecbur ödeyeceksin bunu vatandaş olarak ben mobilya almaya mecbur muyum? Bu takımı almaya mecbur muyum? Bu bardak takımı bu evde niye duruyor? E takım olarak satılıyor bu. Peki, likör içmek için üretilmiş bu bardağı niye alıyorsun sen? Takım olarak sattılar, takım olarak sattılar demek ben sürüyüm sürünün peşinden gittim demek. Sen içki kullanıyor musun? Yok, bu takım niye senin evinde duruyor? Sigara içiyor musun? Yok, niye küllük var senin evinde? Herkesin evinde var işte. Arkadaşlar! Irak’ı tankıyla işgal eden bizi kapitalizmiyle parasıyla işgal etti bizi sömürdü ihtiyacımız kadar değil kudurabildiğimiz kadar harcatıyor bize! Ödemeyeceğini ödeyemeyeceğini on sene para biriktirse ödeyemeyeceğini bile bile takside sokuyor bizi. Her yer mantar gibi evle doldu. Ev, ev, ev, ev, ev bu insanlar çadırlarda mı yaşıyorlardı? Depremde bir sürü evler yıkıldı da bu kadar ev yine yapılmadı. Sevgili peygamberim aleyhissalatu vesselam haklı çıkacak çare yok arkadaşlar haklı çıkacak o. O meşhur Cibril hadisinde kıyamet alametinin ne olduğu sorulduğunda ne cevap vermişti? “Daha önce giyecek ayakkabısı bulunmayan adamların şehirlerde apartman yarışı yaptıklarını görürsen kıyamet yaklaştı” buyurmuştu. İstanbul’a gelirken bu apartmanların sahipleri kaliteli kundurayla mı gelmişlerdi arkadaşlar? “Ayakkabısı olmayanlar apartman yarışı yapacaklar” buyurmuştu billahi hak çıktı peygamberimin dediği sallallahu aleyhi ve selam. Kardeşler ciddi bir şekilde dünyevileşme hastalığına yakalandık. Kanser gibi yiyip bitiriyor bizi! Bu ne enteresan hastalık ki hem namaza vakit bırakmıyor, kuran okumaya vakit bırakmıyor. Niye bırakmıyor çoluk çocuk için uğraşıyoruz çoluk çocuğun yüzü ak olsun çocuğunla da uğraşmıyorsun kaç aydır çocuğunla da bir parka çıktığın yok senin! Hani çoluk çocuğun içindi oda doğru değil çoluk çocuk lafı mazeret arkadaşlar. Samimi bir şekilde çocuğuyla oturduğu çocuğuna yemek yedirdiği de yok! Çocuğunu öptüğü de yok oda o da samimi değil aslında ne bizim namazımızı ihmal edişimiz, kuran okumayışımız, sılayı rahim yapmayışımız, çoluk çocukla uğraşmayışımız bir zorluktan vakit kıtlığından falan değil hayatı tek başına putlaştıran sadece kendini düşünen bir anlayışa mahkûm yaşadığımız için böyle yaşıyoruz. İşte afet bu! Çöküntü bu! Allah yardımcımız olsun arkadaşlar. Kardeşler! Efendimiz sallallahu aleyhi ve selam bu günleri böyle eliyle koymuş gibi gidip bulmak var ya hani o şekilde tarif etti elimizle koymuş gibi bulduk hadisi şeriflerde

bu günleri bir milyarız güya kalabalık bir kitleyiz insan yerine koymuyorlar bizi adımızı anmıyorlar toprağımızın altındaki serveti alıyorlar üstünde bizi öldürüyor adamlar bizi süpürgeyle süpürüyorlar ne devletlerimizin bir saygınlığı var ne bir insan olarak saygınlığımız var adamlar ülkelerine girmek için bize vize veriyorlar hava alanında fare ilacıyla dezenfekte ediyorlar bizi mikroplusun pissin girme Londra'ya diyor ondan sonrada biz "lanet olsun senin Londra'na bir daha uğramayız" diyemiyoruz. "Tamam, ilaçla al beni oraya" diyoruz. Dezenfekte edilmeyi, mikroplu olmayı kabul ettik. Zilleti benimsemiş bulunuyoruz. Bu afet değil de nedir arkadaşlar? Bu Irak'ın işgal edilmesinden daha tehlikeli değil mi?

Beynim işgal edilmiş! Düşüncem işgal edilmiş! Ona göre yemek yiyorum, ona göre konuşuyorum, ona göre her şeyim ona göre. Yani arkadaşlar peygamberim benim sallallahu aleyhi ve sellem sağ elle yemek yiyen diyor. Sol elle yemek yiyene beddua etmiş. Elin kurusun demiş. Eli kurumuş adamın. Fakat şimdi hocalarımız bile kitap okumuş, Kuran okumuş hocalarımız bile, yani çok önemli değil yeter ki toplantı da hor görmesinler seni, diyor. Sol elle de yiyebilirsin. Yahu yemek şekline bile şekil vermiş adamlar. Sol elle yiyor. Sağ elle çatalı ağzına koymaya utanıyor adam. Utanıyor. Bu fikir istilasıdır. Emperyalizmin en ağır çeşididir bu.

Bir gün tankları kovarsınız arkadaşlar. Tankları askerleri defolur gider üç sene beş sene sonra da işgal ettiği yerlerde pırlanta gibi medeniyet görebilirsin. Defalarca asırlarca böyle oldu bu. Ama fikriyle seni işgal ettiği zaman yemeğine bile şekil verdiği zaman içeceğin suya bile şekil verdiği zaman yatacağın saati bile o belirlediği yani kafaları işgal ettiği zaman çekip gidiyorum dese bile izi gitmiyor arkadaşlar asırlarca kalıyor. Medeniyet işgali bu. Ciddi bir şekilde biz dünya işgali altındayız bütün dünya milletleri bizi çöpe çevirdiler. Samanın su üstünde sürüklendiği gibi sürükleniyoruz.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu günleri nasıl haber vermişti.

"Sizi, oburların sofraya oturup bir çanakta yemek yedikleri gibi oturup yiyecekler" buyurdu. İşgal edecekler sizi. Ashab-ı Kiram "O gün biz çok az olacağız. Az olduğumuz için mi bize böyle yapacaklar" buyurduğunda sorduklarında "Hayır. Siz çok olacaksınız çok ama Allah sizin kalbinize vehn hastalığı atacak onlar da sizden korkmayacaklar." "Ne bu ya Resulullah" diye sormuşlar. Buyurmuş ki; "Vehn hastalığı dünya sevgisi ve ölümden nefrettir." Dünyayı sevdiğin için sen dünyalığı sevdiğin için o sana vursa da bir daha vur der gibi olacaksın sen. Sağ yanağına vuracak sol yanağını göstereceksin. Zillet hoşuna gitmeye başlayacak. Demek ki bunun temelinde ne yatıyor. Dünya sevgisi yatıyor. Dünya sevgisi ile ne kastediliyor. Dünyaya tapınmak kastediliyor. Bir bardağı hayat görmek kadar bir koltuğu yaşamak veya yaşamamak gibi görmek kadar büyük bir afeti içimize sindirmiş bulunuyoruz. Bunun için kardeşler bu fani âlem elbette bizim de yaşamamız için yaratılmış bir yer. Allah Teâlâ tarlaları bırakın hanları bırakın arabaları bırakın demiyor kimseye. Dünyadan da nasibini unutma diyor. Evet, hepimizin arabaları olsun. Hepimizin serveti olsun. Hepimiz zekâtlar dağıtacak hale gelelim ama parayı kalbimize değil cebimize koyalım. Zarar yok. Evimiz de mobilya olsun ama eve girecek kadar da bir yerimiz olsun hiç olmazsa yani böyle yürüyecek bir koridor bırakalım evde. Nerdeyse şimdi mobilyanın üstüne mobilya konacak yer yok yer yok. Evin çocuğunun dolaşacak yeri yok. Dikenlikte yürür gibi yürümesi gerekiyor. Orada vazoya çarpacak burada dantellere çarpacak burada kırlentlere çarpacak dikkat dikkat yahu trafik bile o kadar sıkıntılı değil. Ya normal sabah saatlerinde sabah namazında bir yere çarpmadan gelebiliyorsun. Yani emin olun boğaz köprüsü trafiğinden fena bizim evlerin içi. Mutfakta kazara herhangi birimizin mutfağında velev ki gecekondu olsun. Üç tane tabak devirmeden bir tane almak mümkün değil ya. Tabaklar üst üste yani mutfak leş gibi kanalizasyona bile

bağlı değil belki. Üstte milyarlık tabak takımları. Neden? Çünkü ashabi kiram ahret için biriktiriyorlardı. Bir subhanallah diyorlardı Rabbim bana ne verecek cennette diye merak ediyordu. Biz arkadaşlar dört yüz elli beş yüz milyon aylığı var adamın ayda üç yüz milyon taksit anlaşması yapmış. Ne yiyeceksin ne içeceksin? Demek çalışıyorsun sen. Sonra ne oluyor? Gencecik on sekiz yaşında kızını yirmi tane erkeğin ortasında konfeksiyonda çalışmaya gönderiyorsun, bu süreç böyle başlıyor. Kimse namusunu bedavadan satmıyor. Önce seni bir yerden kilitliyor şeytan. Ondan sonra kızını çalıştır. Hanımını çalıştır. Yalan konuşuyorsun. Haramlar helalleşmeye başlıyor. İftira ediyorsun. Hırsla bürünüyorsun. Bedava olmuyor bunlar. Bunun için arkadaşlar şeytanı ilk düğünden yakalamak lazım.

Evet, dünya metayı dünya varlığı bizde de olsun. En iyi arabalarımız olsun. Lakin ayağımızla yorganımız arasında denklik olmalı. Yani Allah seni ancak belediye otobüsüyle gidecek kadar bir imkânla yarattıysa zengine tenezzül etme! Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın sevmediği kullarından örnek verirken Allah'ın fakir yarattığı halde zengin rolleri yapanı da sevmez buyuruyor. Öbür taraftan zengin yarattığı ise Allah bir kulunu onun üzerinde de verdiği nimetlerin izini görmekten de hoşlanır buyuruyor. Zenginden numara yapıp, bu fakir dünya beş kuruş etmez, deyip patlak lastikli araba ile o da dolaşmaz. Ama arabasını da fakirlerin ortasında görünüşte böyle oluyor diye de teşhir etmesin. Nimet bu. İyi bilsin. Helal olsun, hoş olsun.

Hazreti Ömer radiyallahu anh diyor ki "Her gördüğün şeyi yemen israfın ta kendisidir diyor. İsrاف budur zaten. Her çıkan arabadan almak zorunda mısın? Bu arabayı niye değiştiriyorsun? Bu mobilyayı niye değiştiriyorsun? Bu elbiseyi niye değiştiriyorsun?

Arkadaşlar şu İran'ı feth eden adam var ya dört yüz deve ile mücevherler Medine'ye taşınmış dört yüz deve ile Kısra'nın sarayındaki mücevherler Medine'ye taşınmış bir deve en az iki yüz elli, üç yüz kilo taşıyor. Kumaş stoku filan değil. Mücevherlerden altundan söz ediyoruz arkadaşlar. Fetihden iki ay sonra çıkmış Cuma hutbesini okuyor. 'Ey Müslümanlar' diye konuşmaya başlamış şu İran'ı feth eden adam. Ömer, Allah ondan razı olsun. Sahabeden biri kalkmış, Ömer kes sesini bakayım, demiş. Resulullah'ın vekili, müminlerin emiri, imparatorluk yıkmış adam arkadaşlar. Kes sesini Ömer demiş. Kim konuşuyor diye dönmüş. Cemaatten biri 'Şu üzerimizde elbiseler yamalı sen o cübbeyi nereden yaptın kendine' demiş. Nereden yaptın kendine o cübbeyi demiş. O da 'Biliyorsunuz arkadaşlar' demiş. Fetihlerden sonra Allah mal mülk verdi. Bizde ganimetten cübbe yaptık.' Cübbe cübbe arkadaşlar. Makam arabası değil namaz için giydiği cübbesi. 'O dağıttığın kumaştan ben elbise yapamadım sen nasıl elbise yaptın' demiş. Ömer'le konuşuyor şimdi. 'Abdullah neredesin oğlum' demiş. Oğlu Abdullah kalkmış 'Buyur baba buradayım' demiş. 'Şahit misin oğlum demiş. Senin kumaşını ödünç aldım benim kumaşım ile birleştirdim de cübbe yaptım, şahid misin oğlum?' 'Şahidim baba' demiş. 'Benim kumaşım ile yaptın, bak benim üstümde yok' demiş. O itiraz eden 'Şimdi konuş Ömer şimdi konuşabilirsin' demiş.

Arkadaşlar bu din böyle başladı. Kazara bir tanemiz devletin bir hastanesinin kapısında süpürgeyi toplama ihalesi aldı mı, abad oluyor, iki ay sonra arabası oluyor. Üç ay sonra daire taksitlerine giriyor. Ama öldü mü merhum, o kesin. Merhum, cennetlik.

Arkadaşlar dünya yedi bitirdi bizi Irak'tan önce işgal edildik biz. Irak'ın toprağı işgal edildi. Burnundan geldi. Tankların altında geberip gidiyor görüyorsunuz. Ama biz bu doların altında Euro'nun altında, mobilyanın altında, mobilyaların altında helak olduk arkadaşlar. Helak olduğumuzu da anlayamadık üstelik zor günler geçiriyoruz. Çocuklarımız daha henüz buluş çağına gelmedikleri

halde daha erkek mi kız mı olduklarını anlamadıkları halde tam kapitalist mantığı ile yetişiyorlar. Çikolata beğenmiyorlar, peynir beğenmiyorlar. Makarna beğenmiyorlar. Çocuklarımız yedi yaşında marka tutkunu oldular arkadaşlar marka marka. Öyle basit markaların çikolatasını da yemiyorlar. Bu çocuklar nasıl hayat yaşayacak bunu düşünebiliyor muyuz biz ya? Ayakkabı beğendiremiyorsun çocuğa, yiyecek beğendiremiyorsun. Bir çocuğu bir sofraya oturtup güzel pişmiş bir mercimek çorbası içittiremiyorsun arkadaşlar. Bir tas mercimek çorbası içecek, iki yüz gram çikolata rüşvet istiyor. Ver çikolatayı çorba içeyim diyor ya sonra koy o zaman sofraya diyor. E bunun trafik polisi olduğunu düşününün bu çocuk büyüyünce arkadaşlar. Annesinden rüşvet alıyor, yiyeceği içeceği yemek için ya. Bu trafik polisi tapu memuru olduğunu düşünün maazallah adamın plazasını satar hiç şakası yok.

Hayat tarzını tenkit ediyorum arkadaşlar, hayat tarzı böyle oldu neden? Akşam reklamını gördüğün çikolata varken annesinin çorbasının enayi mi içsin o? Allah yardımcımız olsun. Ne hale gelmiş bulunuyoruz arkadaşlar? Dünya bizi aldı götürdü. Ya sanki üç günlüğüne ahirete gidip ebedi dünyada kalacakmış gibi olduk. Hâlbuki üç günlüğüne o üç gün de kesin değil tabi üç saniyesi bile garanti değil. Misafirhane gibi istasyonda bekliyoruz arkadaşlar. Hepimizin bileti de kesilmiş ertelemesi mümkün değil. Koltuk numarası belli, hepimizin bileti belli, istasyonda bekletiyor Allah bizi ama ebedi burada kalacağız sanki.

جَارِينَ بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ وَإِذَا

"Ne bu haliniz?" Allah buyuruyor. Sanki hep orada mı kalacaksınız? Koca koca binaları ne yapacaksınız? Depreme dayanıklı bina yapılıyor. Dünyanın aslı dönüyor arkadaşlar, bunun neresi depreme dayanır ya? Aslı dönen bir şeyin dayanıklı binası olur mu? Süleyman aleyhisselam Mescidi Aksa'da kendi sarayını yaptırmış ve çok yorulmuş. En son sarayı yapmış görevlilerine tembih etmiş, tabi kraldı biliyorsunuz, aynı zamanda da kraldı. İslam'da siyaset yok ama peygamberlerden kral olanlar vardı. Efendimiz aleyhisselam da devlet kurdu. İslam'da siyaset yok ama. Siyaset, siyaset için rakıcı, şarapçı, kumarıcı öyle bir şeyler olman lazım, yoksa siyaset yok İslam'da yok. Kapıdaki görevlisine tembih etmiş "çok yoruldum" demiş, "içeri kimseyi sokmayacaksın" demiş. Oturmuş tam yaslanınca karşısında birisi selam vermiş. "Seni niye içeri aldılar" demiş? "Ben kimseye sormadan geliyorum da onun için" demiş. "Hoş geldin" demiş ve teslim etmiş emanetini. Bu dünyanın arkadaşlar aslı dönüyor fırlıdak gibi dönüyor dünya sen üstünde depreme dayanıklı. Ölümüne dayanıklı bina yapsana göreyim seni ölümüne dayanıklı bina yap. Hepimiz biliyoruz bunu ölümüne dayanıklı bina olmaz. Ölümüne dayanıklı vücut olmaz, çürük ölü cesetleriz arkadaşlar biz.

Deden nerede? Mezarda. Baban? Mezarda. Amcan? Mezarda. Ulan sen ölü oğlu ölüsün ya. Ölümüne çocuklarız aslında arkadaşlar. Ölümüne çürük cesetlerden üretildik biz. Bu dünyaya öyle ebedi kalacakmış gibi dayanmamız müslümana yakışmıyor. Elbette kâfirin başka bir derdi yok ki. Niye Allah Teala kafirlere her istediğini veriyor? Zavallı cennet göreceği yok. Dünyada ne isterse veriyor Allah, başına bela olsun diye. Azabı çok olsun kıyamet günü diye ve başına kakacak Allah Teâlâ. "İstedin de vermedin mi?" diyecek. "Verdin ya Rabbi" diyecek. "Niye iman etmedin, atla cehenneme." Ama mümin öyle değil ki hem Firdevs'i Âla'yı istiyorsun hem de üç sene geçti diye koltuğa oturmuyorsun bir daha. Yani bu sene niye siz boyadınız evi? İki sene oldu. Kardeşim sen soba yakmıyorsun, bir şey yakmıyorsun kirlendi mi bu? Yo. Üstünde yazıyor muydu, iki sene sonra değiştirmesin mahkeme kararıyla evine el koyuyorlar. E kirlenmesiyse bu boyayı niye değiştiriyorsun? Komşular boyadı. Komşu perest, dedikodu perest, reklam esiri hayat çok kötü hayat arkadaşlar.

Hepimiz bir noktadan bu hayata yakalandık. Ne hoca olmak kurtarıyor insanı, ne hacı olmak kurtarıyor. Ne de vatandaş olmak kurtarıyor, fakir de bunun istilasını altında. Zengin de bunun istilasını altında. Ama arkadaşlar unutmuyoruz Hazreti Ömer'in şu nasihatini hepimiz kulaklarımıza küpe edelim arkadaşlar. İnşallah dünyada onun sözünden etkilenip ahirette de şefaatine erenlerden oluruz. İran'ı fetheden Ömer'den bahsediyoruz radiyallahu anh ve erba.

İran fethedilmiş, mücevher dört yüz deveye yüklenmiş, ganimetler filan Medine imparatorluk merkezine dönüyor, İran köy oldu. Ordu komutanı hızlı bir atlı süvariye tembih etmiş "git Medine'ye müjde et, fetih bitti çünkü develerle iki ay sürecek yolculuk o dört günde gelecek. Git müjde et iki ay sonra Medine'deyiz. Elhamdülillah Peygamber Efendimiz'in iki büyük istediği vardı. İran'ın fethedilmesi, Konstantiniyye'nin fethedilmesi. İran fethedildi, yüzde elli peygamber müjdesi gerçekleşti, bu da Ömer'e nasip oldu müjde et diye atlıyı göndermiş. Medine'ye bir hafta sonra atlı gelmiş. "Selamünaleyküm ve aleyküm selâm. Kısra'nın işi bitti İslam oldu İran." demiş. Hz. Ömer sevincinden secdeye kapanmış yani ben büyük muzaffer komutan oldum diye değil. Resulullah'ın hayali bende gerçekleşti. Böyle bir arzusu olmuş sallallahu aleyh ve sellem. Öğle olmuş Ömer gözleri yaşlı, ikinci yaşlı, sabah olmuş Ömer'in durumu iyi değil. Ömer rahatsızlandı eve gitti. Ömer arıyorlar, rahatsız. Allah Allah Ömer'e ne oldu? Yani bu kadar büyük bir fetih gerçekleştirmiş birisi. "Yani insaf Ömer neye üzülüyor ki, ne oluyor?" Demişler sevincindendir kime nasip olur? İki bin yıllık imparatorluğu yıkılmışın arkadaşlar, kime nasip olur? Fakat bir hafta geçmiş Ömer'in durumu iyi değil. Bir ay olmuş Ömer'in gözleri yaşlı.

Bir gün demişler ki "çok endişeleniyoruz rahatsız mısın, ne oldu sana?" demişler. "Arkadaşlar" demiş. "Niye dikkat etmiyorsunuz?" demiş. "Ya İran'dan ne kadar ganimet gelecek düşünmüyor musunuz?" demiş. "E bunun için ağlaman mı gerekiyor?" demişler. "Ne yapacaktım ya?" demiş. "Ne güzeldi Ebu Cehil'le imtihan olmak" demiş. "Şimdi Allah bizi mücevherlerle imtihan edecek, zor kazanırız bunu" demiş. Basiret bu işte arkadaşlar. Bunun adı basiret. Nitekim o mal için Ömer'i şehit ettiler. İşçi aylıklarına zam yapmıyorsun diye Ömer'i şehit ettiler. Osman o mal için gitti, Ali o mal için gitti. Hala o malın kavgası yapılıyor arkadaşlar. Şii'yle, Sünni'yle hala o kavganın devamını yaşıyoruz. Ne basiret arkadaşlar bin üç yüz elli sene sonra seni gören bir anlayış bu. Ne diyor? "Ebu Cehil'le kavga etmek ne kolaydı?" diyor. Şimdi mücevherler geliyor, "kazanamayız bu imtihanı" diyor. Parayla imtihan, dolar imtihanı, kredi kartı imtihanı, mobilya imtihanı, çanak çömlek imtihanı, züccaciye imtihanı, daire imtihanı, tarla imtihanı, tatil köyü imtihanı. Arkadaşlar, Irak'taki imtihandan hafif değil.

Iraklı sabah çıkıyor, sokakta bomba patlamadıysa "bugünü kurtardık elhamdülillah" diyor. Sen namaza o züccaciyelerle gidiyorsun, o mobilyayla gidiyorsun. Hacca gidiyorsun, oradan telefon ediyorsun. "Çocuklar bankanın taksitini ödemeyi unutmayın" diyorsun. Ravza-ı Mutahhara'dan çocuklarını arıyorsun. "Bağladılar mı filanca tesisi?" diyorsun. "Daireyi bitirdi mi müteahhit?" diyorsun. Çocuğunu Kur'an okutuyorsun, telefon çalıyor o arada. "Tamam, yazlığın anahtarı teslim edilecek." diyorsun. Sen hep bombasın, sen içinde bombayla dolaşıyorsun. Dünyanın istilasını arkadaşlar, Amerika'nın istilasından daha vahim. Ama bu şu manaya değil, hepimiz gömleklerimize varıncaya kadar çıkarıyoruz, dünyayı terk ediyoruz, kâfirlere bırakıyoruz. Öyle de değil. Biz dünyayı kullanıyoruz. Biz arabaya bineceğiz. Araba bizi binmeyecek. Koltuğumuz olacak, üstüne de oturacağız böyle. Koltuğu üstümüzde taşımayacağız. Koltuk benden kıymetli olmayacak. Araba çocuğumdan kıymetli olmayacak. Evim olacak, iffetimle, ahlakımla evde yaşayabilmek için. Komşuların ne dediği ne demediğinden dolayı değil. Balkon olacak mı evimizin? İhtiyaç varsa olacak. Komşu apartmanlarda da var diye değil. İhtiyacım varsa olacak. Kışlık yazlık evim olabilir, tabii. Allah Teala bin dört sene

önce sosyal hak olarak Müslümanlara yazlık ev hakkı verdi. “إيلاف قريش إيلافهم رحلة الشتاء والصيف” Yazlık kışlık evleriniz serbest. Hiçbir şeyine Allah haram demiyor ki. Ama yazlık evinde iki ay oturacaksın bir ayını da yirmi tane talebe ver orada kamp yapsınlar. Kur’an okusunlar orada. Pintelik yapma. Allah sana acımadı. Bir çarığın yoktu İstanbul’a geldiğinde şimdi iki yüz milyarlık dairen var, beş yüz milyarlık yazlığın var. Ne olur orada on tane talebe oturup bir hatim indirseler, onlar da bir dinlense. Allah razı olsun, Allah bereket versin bu malın sahibine deseler ne olur? Ne olur kapıları çizseler biraz. Yani ev malımız mülkümüz olsun. Lakin Allah’ın hakkını unutmayalım. Dünkü halimizi unutmayalım arkadaşlar. Tek bir odada yemek yeniyordu. Bir kazandan çorba içiliyordu. Şimdi mülk sahibiyiz hepimiz. Rabb’im sen ki bunu bana verdin ben de haftada bir gün bunu mü’min kardeşlerime ayırdım, cemaatimin hizmetlerine ayırdım diyebilelim. Yoksa dünya malı bize haram değil. Bilakis mü’min dik durması, iffetli durması, aziz olması için kendi mülkü olması lazım. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor? Dünyada üç şey mü’minin gururudur. Mü’minin yüzünü güldürür diyor. Bunlardan bir tanesi geniş bir evdir. Geniş ev, çok değerli arkadaşlar. Nedir geniş ev? Her aile bireyinin bir odası olur. Anne babanın müstakil odası olur. Bu, bu ev, böyle geniş bir ev, Allah’ın bereketidir. Yasak değil, günah değil. Araba yasak değil. Günah değil ama sen arabayı bineceksin o şartla. Araba seni bindi mi battın demektir.

Kardeşler,

Büyük bir imtihan halindeyiz. Allah bu imtihanı kazanmayı hepimize müyesser eylesin. İnşallah gayret edeceğiz. Yarından itibaren düzeldik artık yarından itibaren ashabi kiram gibi olduk, demeye gerek yok. Bu sulu bir iddia olur. Bu yapamayacağımız şeyi konuşmak olur ama bu günden itibaren adım adım Ömer’e benzemeye çalışabiliriz arkadaşlar. Adım adım! Allah’ın izniyle. Ne yaparız? Önce evimize bir bakarız. Ya biz bu bunu kaç aydır kullanmadık, demek gerekmiyor. Gerek yok. Kırk yıl sonra gerek yok. Al bunu bir fakire ver gitsin ya. Zigon takımı, ver gitsin ne olacak. Bu koltuğun zaten sıkışıyor. Bunu çıkar ihtiyacı olan birisine verin. Burada rahat oturalım biz ya. Böyle hiç olmasın yani nefsimizi de kudurtup intihar ettirmeyecek şeyler yapalım. Bir de tabi arkadaşlar, evlerde biliyorsunuz yeni kanunla sen fabrika kuruyorsun, çalışıyorsun vesaire, boşanırken yüzde ellisi senin yüzde ellisi kadınların oluyor. Bu da avrupa birliğinin başışı bize. Türk erkeği bunu nasıl kabul edecek merak ediyorum. Yani bu kanuna da biraz uyup evimizde tek başına devrim yapmayalım. Ortak devrim yapalım cici devrim olsun. Devrimin altında kalır, devriliriz sonra. Allah yardım eylesin.

Arkadaşlar,

Kimi Allah kurtarırsa o kurtulur. Karar verip kurtulmak yok. Allah seni kurtarmayı dileyecek. Yardım edecek sana. Elinden tutacak. Bakacaksın ki her şey yolunda yürüyor o zaman. Bu haftaki ders notumuz arkadaşlar, hepimize lazım olacak temel maddeler üzerinde özetlenmiş bir ders notu. Evde de bunu yavaş yavaş okuyacağız inşallah.

Zalim bir kral varmış. Zevk için işler yaptırmış insanlara. Bir gün mihçiya gitmiş. Mihçiyi ne? Çivici. Tek tek çivi yapıyor adam. Mihçiyi gitmiş. Sen demiş kaç tane mih yaparsın bir gecede. Yüz tane yaparım efendim demiş. Sabaha kadar bana on bir tane yapacaksın demiş. Bakmış adam ciddiymiş, gitmiş. Kral mı kral. Adam ulan ben yapsam yapsam yüz tane, iki yüz tane yaparım demiş. Ne yapacağım ne edeceğim? Bakmış olacak gibi değil, gitmiş karısına demiş ki ben yarın öleceğim demiş. Çünkü kral beni öldürmeyi göze koydu. Yüz tane mih yaparım dedim on bin tane isterim dedi benden. Ben seninle helalleşmeye geldim demiş. Gel yatalım boş ver, demiş. Gitmiş yatmışlar. Ya karı etme, öleceğim gel helalleşelim demiş. Ya boş ver sabaha kadar neler olur demiş. Sabah uyanmadan bunlar,

güm güm kapıyı vurmuş birisi. Kim o demişler. Asker demiş adam. Sana demedim mi demiş. Bak! Adam beni öldürecek şimdi, demiş. Kadın demiş ben açarım kapıyı demiş. Açmış ne istiyorsunuz demiş. Ya bizim kral öldü, tören için tabut mabut lazım mıh var mı? Demiş. Mıhçıdan mıh istemiş. Sabah olmadan arkadaşlar, ne mıhlar gerekir. Yani iki eylüle kadar ne kadar zaman var. Allah hepimize sıhhat ve afiyet versin.

Arkadaşlar, çoğumuz tatile, Anadolu'ya gideceğiz. Allah rızası için gittiğimiz yere dinimizi de götürelim. Dinimizi iki türlü götüreceğiz. Giderken buradaki kıyafetinle git. Çoluk çocuğunu rezil etme. Burada Allah var Antalya'da kim var. Bizim enteresan burada İslami kıyafetlerle dolaşiyor kadınlar. Çorum'a, köyüne gitti mi sere serpe. Burada köylü kardeş herkes. Ulan köydeki de erkek değil mi? Orada helal haram yok mu? Cennet mi sizin köy. Dinimizle gidelim bir. İki, gittiğimiz yerde arkadaşlar, on beş gün bir köyde kaldıysan sen, niye beş kişi namaza başlamasın. Beş kişi namaza başlasın. Niye biz hep basit günlük konuları konuşuyoruz. Bismillahirrahmanirrahim, arkadaşlar ya. Şu namaz konusunu bir görüşelim. Niye siz köydeyken mesela köyün camisinde cemaatin farkı olmasın. Dinimizi de götürelim arkadaşlar. Gavur geliyor sigarasıyla geliyor. her şeyini her rezilliğini getiriyor. Biz niye takvamızı götürmeyelim. Niye mesela otobüste bilet alırken ben filan yere gideceğim namazda duruyor mu sizin firmalarınız? Niye sormuyoruz. Namazdan utanan Müslüman arkadaşlar, ne yapar kıyamet günü ya! Namaz kılıyorum demeye utanıyorsun, çişim geldi demeye utanmıyor koca adam. Çok sıkıştım şoför bey, bir kenara çeksene diyor. Ulan! Bezlen filan diye hakaret edecek ona şoför, ondan utanmıyor adam, sıkıştım demeye utanmıyor. İshalim demeye utanmıyor. Allah'a secde edeceğim durur musun demeye utanıyor. Olur mu böyle şey? Gittiğimiz yere dinimizle gidelim arkadaşlar. Bir kişi bir mü'min kazanalım. Belki adam namaz kılacaktı bir kişinin uyarmasını bekliyordu, o uyarı bize nasip olur ebedi sevap kazanırız. Allah yardımcımız olsun. Hepiniz Allah'a emanet olun. Selamun aleykum.